

[A. Svensson.]

et Par Spørgsmaal til den højtærede Regering. Det kan ikke forandre, at de stærke slesvig-holstenske Angreb paa Grænsen har vakt megen Foruroligelse blandt den dansk-slesvigske Befolkning, og skønt den tyske Regering har taget Afstand, saa er det en Kendsgerning, at den samme Borgmester Sievers, der har fremsat saa aggressive Udtalelser overfor Danmark, for faa Dage siden er blevet udnævnt til Landraad i Flensborg Amt, altsaa det Amt, der støder lige op til Grænsen, og hvor han bliver øverste Embedsmand for en Del af det danske Mindretal. Jeg er fuldkommen paa det rene med, at det er og maa være et indre tysk Anliggende, og jeg skal derfor kun konstatere denne Kendsgerning. Den før nævnte Foruroligelse har, som det er den højtærede Regering bekendt, ført til, at der er sket Henvendelse til den højtærede Regering fra Deltagerne i to store Møder, det ene i Aabenraa og det andet i Haderslev, om en militær Sikring af Grænsen. Ja, jeg skal ikke udbrede mig om, paa hvilken Maade dette bedst kan ske, men jeg vil gerne understrege, at Tiden er højst alvorlig, og at det fra den dansk-slesvigske Befolknings Side er højst alvorligt ment med disse Henstillinger. Det er derfor paalagt mig at spørge den højtærede Regering, om det kan ventes, at dette Krav effektivt imødekommes, og om det snart kan ventes imødekommet.

Men der er ogsaa en anden Foruroligelse til Stede i Nordslesvig, og den skyldes de særlig store økonomiske Vanskeligheder, som Befolkningen dernede har at bære paa. Ved denne Rigsdagssamlings Begyndelse opfordrede jeg den højtærede Statsminister til at nedsætte et Udvalg, der nærmere kunde undersøge Omfanget af disse Vanskeligheder med det Formaal for Øje at gennemføre en efter min Mening haardt tiltrængt Sanering af denne kapitalfattige Landsdel. Senere har mit Parti fremsat Forslag til Lov om Nedsættelse af et saadant Udvalg. Det er forelagt i dette høje Ting af mit Partis Formand, det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, den 22. Februar i Aar. Ogsaa dette interesserer i vide Kredse af den nordslesvigske Befolkning, og der er fremkommet den ene Tilkendevivelse i denne Retning efter den anden.

Sidst har disse særlige Vanskeligheder været drøftet paa et af ca. 500 delegerede besøgt Møde i L. S. for de sønderjydske Landsdele, og det vedtoges her at tilstille Regering og Rigsdag et aabent Brev, hvori man afæsker Regeringen og Rigsdagen en Erklæring om, hvorvidt der vil blive foretaget virksomme Foranstaltninger før Rigsdagens Hjemsendelse. Jeg vil ogsaa her stille det Spørgsmaal til den høje Regering, hvad der kan ventes i saa Henseende, om og hvornaar vort Forslag kommer til Behandling. Den konstruktive Erhvervspolitik, som Tiden kræver, maa finde Sted for hele Landet, men Grundlaget for, at den kan udnyttes i Nordslesvig paa lige Fod med det gamle Land, maa skabes gennem en særlig Sanering.

Jeg skal slutte med at minde om et Ord af de gamle Romere: Lad Konsulerne se til, at Staten ikke lider Skade. Dette gælder denne høje Regering, og det gælder en hvilken som helst anden Regering, der maatte komme i dette Land, det gælder ikke mindst i Forholdet til den i 1920 gevundne Landsdel.

Ole Bjørn Kraft: Det er neppe nogen Tilfældighed, at Debatten i den sidste Tid Gang paa Gang har strejft Landstingets Stilling, thi forfatningsmæssigt er det mest karakteristiske ved denne Rigsdagssamling den haabløse Situation, Landstinget har placeret sig selv i. Dette Tings Stilling var i Forvejen ikke stærk. Udgaet saa at sige af det samme Vælgerkorps som Folketinget, i mangfoldige Tilfælde supplerende sig med tidligere Folketingsmænd, der af en eller anden Grund ønskede Landstingets mere sikre, roligere og mere varige Ly, havde Landstinget efterhaanden tabt sit Ansigt og var blevet en Kopi af Folketinget. At denne Udvikling er uheldig for Tokammersystemet, er let forstaaeligt. Jo mere de to Ting nærmer sig hinanden, jo mere det ene synes at blive en Dublet af det andet Ting, jo mindre bliver naturligvis Berettigelsen af dets Opretholdelse, jo vanskeligere bliver det for dets Tilhængere at forklare, hvorfor man paa denne Maade skal gentage sig selv. Jeg er Tilhænger af Tokammersystemet, men af et virkeligt Tokammersystem, hvor hvert af Tingene har sin særlige Opgave, hvor de ikke dublerer,